

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag 22 februari 2026

1e zondag veertigdagentijd

Welkom, stil gebed, bemoediging, groet en drempelgebed

Na het welkom volgt een toelichting op de liturgische bloemschikking:
De grote vaas is gevuld met droog zand als symbool voor de woestijn. In de kleine vaas zijn de lila bloemen van het duifkruid geplaatst. De duif wordt in de kunsten geassocieerd met de heilige Geest. Grassen van vorig

seizoen zijn geweven in de waaier als teken van negatieve krachten.

Zand, eindeloze vlakke, onbekende verleidingen, het blauwe duifkruid als teken van de geest helpt onze weg te vinden

Daarna zingen we lied 91a: 1 en 2: "Wie in de schaduw Gods mag wonen".

v: Heer, wij zijn mensen van U, op zoek naar inspiratie, naar een nieuw begin.
g: Vuur ons aan met Uw liefde.
v. Woon in ons hart als wij leeg zijn en zonder hoop. Breng ons terug bij U, als wij U hebben verlaten.
g. Vuur ons aan met uw liefde.
Amen.

Zingen lied 256:
"Blijf met uw genade bij ons".

Na het gebed om ontferming zingen we lied 547: 1-4
"Met de boom des levens".

Verhalen

Na het gebed om Gods Geest luisteren we naar Marcus 1: 9-15: die verhaalt dat Jezus na zijn doop de Geest als een duif op zich zag

neerdalen en een stem uit de hemel hoorde zeggen: "Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde. Daarna dreef de Geest hem de woestijn in."
Zingen: lied 539. Jezus, diep in de woestijn."

Verkondiging

Na de verzoeken in de woestijn verkondigde Jezus het evangelie - dat betekent goed nieuws. Alle evangelisten geven duidelijk aan waarom Jezus de woestijn in ging: de Geest dreef hem daartoe. Die Geest daalde na Jezus' doop als een duif op hem neer – uit het

Hebreeuws vertaald betekent duif zoiets als jammeren, zuchten. Die duif verscheen dus als een soort zuchtvogel, die mee-zucht met alles wat op aarde zucht, kreunt en steunt door immens verdriet. Die klaagvogel neemt Jezus mee naar dat onherbergzame oord. Een plek waar je moederziel alleen bent, maar waar God

soms ook heel dicht bij je is. Dat evangelie betekent dat Jezus ons leven komt delen met zijn hoogte- maar soms ook onpeilbare dieptepunten en tegenslagen. In ons leven komt een kwaad voor, satan, dat zich tussen mens en God, en mensen onder elkaar, wil stellen. Ook vandaag fluistert er soms een stemmetje dat ons voor gek verklaart als je in God gelooft: waarom grijpt God niet in, hoe zit het met zijn almacht? Een enkele opmerking hierover in de marge. Het woordje almacht in de Bijbel is heel moeilijk te vertalen. Er zit iets in van een heel hoge massieve berg. Maar pas op, om die berg heen staan ook andere hoge bergen – bergen die gooien met lawines, spuwen met vuur en gooien met gesteente. Machten die alles kapot kunnen maken, de macht van rampen, kanker of andere vreselijke zaken. Die krachten kunnen jou lang het uitzicht benemen op die ene berg, op God. En toch mogen we geloven dat God sterker en machtiger is dan al die andere machten. Dat geloof is geworteld in het Paalverhaal over de opstanding van Jezus – hij heeft het gewonnen van de dood en dat gaat hij een keertje definitief doen.

Na orgelspel zingen we lied 538: *“Een mens te zijn op aarde.”*

Bloemen en collectes

De bloemen gaan als groet van onze gemeente naar Anneke Postema-Adema, Swichumerdyk in Wirdum.

1^e collecte: KIA – Wereld diaconaat Guatemala
2^e collecte: onderhoud gebouwen

Gebeden, slotlied en zegen

De gebeden monden uit het gezamenlijk gezongen ‘God fan fier en hein ús heit’.

Aan het slot wordt gezongen lied 556: 1, 3, 5 : *“Alles wat over ons geschreven is.”*

De **zegen** wordt beantwoord met het: *“Amen, amen, amen”*.

Medewerkers

Voorganger:	ds. Henk-Jan de Groot, Burgum
Ouderling:	Hinke Meindersma
Diaken:	Folkert Jongbloed
Organist:	Klaske Deinum
Lector:	Corry Brouwer
Koster:	Janny Veenstra
Beamer:	Henk Jan Wiegers
Bloemen:	Janke Riemersma

Tekst: AD

Foto's: ROB